

Gustav von NIESSL (1839-1919)

Gustav von Niessl (Gustav Niessl von Mayendorf) zajistil vydání Mendelovy objevitelské práce o partikulární podstatě dědičnosti u hybridů hrachu ve spolkovém časopise Přírodovědeckého spolku v Brně v roce 1866 pod německým názvem Pokusy s hybridy rostlin. Niessl byl od roku 1859 po svém odchodu z vídeňského akademického života profesorem na brněnském Technickém učilišti. Byl známým geodetem, astronomem, meteorologem a botanikem. V astronomii byl odborníkem na výpočet drah meteoritů. Na úseku botaniky se zabýval mikroskopickým pozorováním hub, mechů a řas, o kterých referoval na přednáškách Přírodovědeckého spolku. V roce 1873, tři roky po zveřejnění Mendelovy práce o hieraciích, začal Niessl budovat sbírku jestřábníků z Moravy.

Největší zásluhou Niessla, který byl sekretářem Přírodovědeckého spolku, je zveřejnění Mendelovy práce, o které by se zřejmě svět jinak nedověděl. Její rukopis si od Mendela vyžádal a 10. února 1866 předložil výboru Přírodovědeckého spolku, který ji schválil ke zveřejnění ve spolkovém časopise *Verhandlungen des naturforschenden Vereines in Brünn*.

Niessl zůstane s Mendelem trvale spojen na titulní straně Mendelova rukopisu, kde si vlastnoručně poznamenal objednávku zhotovení 40 ks separátů pro Mendela. Zvláštní otisky Mendel rozesílal vědcům, o kterých se domníval, že by jeho práci mohli rozumět. Více než čtvrtina z nich je v současné době lokalizována v různých koutech světa. Kromě zvláštních otisků rozeslal Přírodovědecký spolek objemné svazky svého časopisu s Mendelovou prací 133 učeným společenstvem, vědeckým akademiím, univerzitám a spolkům v Evropě i v zámoří. V tomto kontextu neobstojí tradovaná výtky, že Mendelova práce musela zapadnout, protože byla publikována v lokálním časopisu a nedostala se do vědeckých kruhů. V souvislosti s tzv. pozdním znovuobjevením Mendelova objevu až 35 let po jeho zveřejnění Niessl konstatoval, že Mendelovy práce byly známé už za Mendelova života, ale nevěnovala se jim pozornost, protože otázky dědičnosti a vývoje organických forem byly pohlceny Darwinovou descendenční naukou.